

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Diana Panov în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019 în cauza penală, în privința lui

Ungureanu Simion XXXXX, născut XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 24.05.2018 până la 27.12.2018;

Instanța de apel de la 21.02.2019 până la 20.03.2019;

Instanța de recurs de la 31.05.2019 până la 02.10.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 decembrie 2018, Simion Ungureanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Tot prin sentință, a fost încasată în mod solidar de la Simion Ungureanu, Eugeniu Chirilenco și Veronica Pînzari în beneficiul lui Anatolie Panasiuc suma de 93 350.00 lei cu titlu de prejudiciul material cauzat și 5 000.00 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Simion Ungureanu în intervalul de timp cuprins între 09.01.2015 aproximativ ora 11.00 până la 10.01.2015 aproximativ ora 15.00, acționând în comun acord cu alte persoane Eugeniu Chirilenco, Veronica Pînzari și o alta persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunctă pentru examinare într-o procedură separată, urmărind scopul de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prin forțarea geamului, au pătruns de două ori în

locuințele cet. Anatolie Panasiuc, amplasate în XXXXX, de unde cu intenție unică au sustras pe ascuns: un cojoc de culoare neagră cu blană artificială în valoare de 1 900.00 lei, o scurtă de culoare albă de model „Beta” în valoare de 1 500,00 lei, o mașină electrică pentru stors suc de model „Zemler” în valoare de 6 000.00 lei, un aragaz de model „Hansa” de culoare cafenie în valoare de 5 000.00 lei, un aragaz de model „Gefest” de culoare albă în valoare de 5 000.00 lei, o saltea gonflabilă în valoare de 1 200.00 lei, un cojoc de culoare neagră în valoare de 1 900.00 lei, o pereche de cizme pentru vânătoare în valoare de 3 000.00 lei, o pereche de cizme pentru bărbați de model „Beta” în valoare de 1 000.00 lei. un costum pentru vânătoare în valoare de 4 500.00 lei, un set pentru servit ceai de culoare albă combinat cu galben în valoare de 4 000.00 lei, un costum de protecție cu inscripția „Mostotread” în valoare de 1 200.00 lei, un perforator de model „Kras” de culoare sură în valoare de 6 000.00 lei, două mașini de găurit de culoare albastră în valoare de 800.00 lei fiecare – în total 1600.00 lei, un motoferăstrău de culoare roșie în valoare de 3 000.00 lei, o mașină electrică pentru montarea șuruburilor de model „Black Daker” de culoare oranj în valoare de 1 500.00 lei, o rândeă electrică de culoare sură în valoare de 3 000.00 lei, o mașină electrică pentru șlefuit de culoare sură în valoare de 2 000.00 lei. un geamantan pentru lucru de culoare sură combinat cu Roșu în valoare de 1 500.00 lei, o pompă de apă de model „Gnom” în valoare de 1 500.00 lei, 25 cartușe de calibrul 12 mm în valoare de 7 lei fiecare - în total 175.00 lei, 25 cartușe de calibrul 16 mm în valoare de 7 lei fiecare - în total 175.00 lei, o ladă cu sticle de vin „Mileștii Mici” în valoare de 400.00 lei, un ceainic electric de model „Mulinex” în valoare de 600.00 lei, un cort turistic pentru 7 persoane de culoare verde în valoare de 5 000.00 lei, un cort turistic pentru 5 persoane de culoare albastră în valoare de 500.00 lei, un scaun pliant de culoare verde în valoare de 500.00 lei, 3 saci de dormit de culoare sură combinat cu albastru în valoare de 4 000.00 lei, „multivar” la prețul de 800.00 lei, două spinning-uri în valoare de 1 000.00 lei pentru fiecare - în total 2 000.00 lei, o plapumă din lână naturală în valoare de 2 000.00 lei, două perne în valoare de 200.00 lei fiecare - în total 400.00 lei, o plapumă de culoare verde în valoare de 1 000.00 lei, un covor moldovenesc din lână naturală de culoare neagră în valoare de 5 000.00 lei, un set de lenjerie pentru dormitor în valoare de 2 000.00 lei, o plapumă de culoare bej cu flori în valoare de 400.00 lei, un ferestru electric de model „Blach Daker” în valoare de 1 200.00 lei, două talgere mari de culoare aurie în valoare de 500.00 lei fiecare - în total 1 000.00 lei, un perforator de model „Bosh” în valoare de 1 200.00 lei, două ventilatoare de culoare albă în valoare de 400.00 lei fiecare - în total 800.00 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 101 950.00 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Simion Ungureanu a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, individualizată prin furt, *adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții mari.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Simion Ungureanu prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de apel, inculpatul a indicat că nu a cunoscut despre faptul că este dat în căutare, nu a primit nicio citație de la instanța de judecată. Nu s-a eschivat de la organele de drept, s-a aflat acasă și a avut grijă de copilul său și mama bolnavă. A recunoscut vina în cele imputate și consideră că instanța de judecată urma să țină cont de cele menționate mai sus și să numească o pedeapsă neprivativă de libertate prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal.

Apelantul a menționat că, copilul său minor a rămas doar cu mama lui, care are o vârstă înaintată, bolnavă și invalidă de gradul I.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, apelul declarat de către inculpat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a precizat că sentința a fost atacată doar în partea stabilirii pedepsei, astfel cu referire la obiectul apelului, instanța a menționat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, astfel, fiind aplicată în limitele prevăzute de lege.

Circumstanțe ce atenuază răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal în privința inculpatului instanța de judecată nu a stabilit. Iar, conform art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă în privința lui Simion Ungureanu s-a identificat comiterea infracțiunii sub formă de participație.

De asemenea, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului,

care anterior a fost judecat, antecedentele penale sunt stinse, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog și la locul de trai se caracterizează negativ.

Așadar, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, a conchis că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedura penală, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Or, la caz, instanța de apel nu poate admite solicitarea inculpatului privind numirea unei pedepse mai blânde neprivative de libertate, de vreme ce acesta anterior a fost tras la răspundere penală, însă nu a făcut careva concluzii de rigoare și a comis o nouă infracțiune.

Mai mult decât atât, în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat cu certitudine că părții vătămate nu a fost restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, fapt menționat de acesta în ședința instanței de apel.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Diana Panov în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care ultimului să îi fie aplicată pedeapsa neprivativă de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor, apărătorul susține că, instanțele anterioare la stabilirea pedepsei urmau să ia în calcul faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția în cele comise, nu s-a eschivat de la urmărirea penală, are un copil minor la întreținere care a rămas doar cu mama acestuia, care are o vârstă înaintată și este invalidă de gradul I.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității a recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când judecata a avut loc fără participarea inculpatului și a apărătorului; cauza a fost judecată fără citarea legală a inculpatului;

instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Simion Ungureanu, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată, temei prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că instanțele ierarhic inferioare au dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave săvârșite cu intenție, de motivul inculpatului, de persoana acestuia, care anterior a fost condamnat, și-a recunoscut vina și se căiește sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, și corect au conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 4 ani.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime argumentele instanței de apel, redate succint la pct. 4.1. al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Țările de Jos*, 19.04.1994).

Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle vs Finlanda*, 19.12.1997).

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Diana Panov în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Ungureanu Simion XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **01 noiembrie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan